

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 577/2024-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov 1. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], 2. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], 3. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], a 4. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpených JUDr. Janou Bajuzíkovou, advokátkou, Štefánikova 8, Michalovce, proti uzneseniu Mestského súdu Košice sp. zn. K2-12C/28/2021 z 15. júla 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 29. septembra 2024 domáhajú vyslovenia porušenia základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutím mestského súdu, ktoré navrhli zrušiť, vrátiť mu vec na ďalšie konanie, priznať sťažovateľom primerané finančné zadostučinenie a priznať náhradu trov konania v konaní pred ústavným súdom.

II.

Argumentácia sťažovateľov

2. Sťažovatelia v 1. a 2. rade sa v pozícii žalobcov domáhali voči žalovanému splnenia povinnosti riadneho vybavenia ich reklamácie ako vlastníkov bytu spôsobom vyhotovenia opravného ročného vyúčtovania súvisiaceho so správou a užívaním bytu vo vlastníctve žalobcov v bytovom dome. Sťažovatelia v 3. a 4. rade vstúpili do konania ako intervenienti na strane žalobcov z titulu užívania predmetného bytu, ktorý je vo vlastníctve sťažovateľov v 1. a 2. rade.

3. Mestský súd Košice uznesením č. k. K2-12C/28/2021-200 z 10. februára 2023 konanie zastavil a priznal sťažovateľom proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.
4. Mestský súd Košice uznesením č. k. K2-12C/28/2021-206 zo 7. augusta 2023 rozhodol o výške náhrady trov konania tak, že výrokom I uložil žalovanému povinnosť nahradiť sťažovateľom v 1. a 2. rade trovy právneho zastúpenia vo výške 395,80 eur a výrokom II uložil žalovanému povinnosť nahradiť trovy právneho zastúpenia sťažovateľom v 3. a 4. rade vo výške 182,67 eur (ďalej len „uznesenie o výške trov“).
5. Proti výroku II uznesenia o výške trov žalovaný podal sťažnosť, argumentujúc tým, že sťažovateľom v 3. a 4. rade bola priznaná náhrada trov konania za také 2 úkony právnej služby, ktoré neboli alebo nemohli byť procesnými úkonmi intervenientov, a navrhol zmeniť uznesenie o výške trov tak, že sťažovateľom v 3. a 4. rade ako intervenientom neprizná náhradu trov konania, resp. prizná náhradu trov konania vo výške 0 eur.
6. Sťažovatelia boli výzvou mestského súdu z 22. septembra 2023 vyzvaní, aby sa k sťažnosti žalovaného vyjadrili (ďalej len „vyjadrenie sťažovateľov k sťažnosti“).
7. Mestský súd Košice uznesením č. k. K2-12C/28/2021-239 z 15. júla 2024 rozhodol o sťažnosti žalovaného tak, že zmenil výrok II uznesenia o výške náhrady trov konania a sťažovateľom v 3. a 4. rade ako intervenientom nárok na náhradu trov konania voči žalovanému nepriznal (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Sťažovatelia argumentujú tým, že napadnutým uznesením, ktorým mestský súd zmenil výrok II, porušil nimi označené práva tým, že časť vyjadrenia sťažovateľov k sťažnosti žalovaného vyhodnotil ako sťažnosť sťažovateľov proti napadnutému rozhodnutiu, pričom sťažovatelia v tejto časti namietajú nedostatok odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, z ktorého nie je zrejmé, z akého dôvodu k uvedenému záveru mestský súd dospel.
9. Sťažovatelia nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, ktorým mestský súd zmenil výrok II odôvodňujú argumentáciou zameranou na a) transformáciu výslovne uskutočneného úkonu, b) právnu (ne)istotu z pohľadu rozhodnutia „o sťažnosti“ podanej oneskorene, c) nesprávneho právneho posúdenia „sťažnosti“ sťažovateľov v 1. a 2. rade, d) nedostatočnosťou odôvodnenia súdom vybraného spôsobu rozhodnutia a e) nesprávneho právneho posúdenia úkonov intervenientov.
10. V závere sťažovatelia poukazujú na arbitrárnosť napadnutého rozhodnutia a domáhajú sa aj finančného zadosťučinenia.
11. Spolu s ústavnou sťažnosťou sťažovatelia predkladajú aj žiadosť o odpustenie zmeškania lehoty na podanie ústavnej sťažnosti, ktorú odôvodnili dopravnou nehodou právnej zástupkyne sťažovateľov v posledný deň lehoty na podanie ústavnej sťažnosti, keď táto v dôsledku silného rozrušenia spôsobeného autonehodou zmeškala túto lehotu a ústavnú sťažnosť podala po jej uplynutí.

IV. Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

12. Ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej jednou zo základných podmienok prijatia ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 124 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako podanej oneskorene [§ 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde].

13. Sami sťažovatelia uvádzajú, že posledným dňom na podanie ich ústavnej sťažnosti bol 25. september 2024 s tým, že ich právna zástupkyňa bola v uvedený deň účastníčkou dopravnej nehody a v dôsledku utrpeného stresu ústavnú sťažnosť v uvedený deň nepodala. Ústavná sťažnosť sťažovateľov bola podaná 29. septembra 2024, teda oneskorene. Sťažovatelia spolu s ústavnou sťažnosťou doručili ústavnému súdu žiadosť o odpustenie zmeškania lehoty.

14. Keďže zákonná dvojmesačná lehota na podanie ústavnej sťažnosti je kogentného charakteru a zákon o ústavnom súde neumožňuje odpustiť jej zmeškanie (pozri II. ÚS 406/2024 a tam citovanú judikatúru), ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde z dôvodu jej oneskoreného podania.

15. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľov v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. novembra 2024

Peter Molnár
predseda senátu